

Europaudvalget

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Dato: 4. januar 2010

Offentligt referat fra Europaudvalgets møde 9. december 2009

Til orientering vedlægges det offentlige referat for Europaudvalgets åbne møde den 9. december 2009.

Der udsendes to referater af Europaudvalgets møder. Det ene referat er offentligt og indeholder referat fra behandlingen af alle åbne punkter på Europaudvalgets dagsorden. Det andet referat er fortroligt, idet det både indeholder referat fra behandlingen af de lukkede og åbne punkter på dagsordenen. Såfremt der ingen lukkede punkter er på dagsordenen er det offentlige og det fortrolige referat identiske. Det fortrolige referat udsendes alene til partiernes EU-ordførere.

Det bemærkes, at det offentlige referat er et redigeret referat af Europaudvalgsmøderne og ikke en ordret gengivelse. Det bemærkes endvidere, at referatet udsendes af Europaudvalgets sekretariat uden forudgående godkendelse af Europaudvalget.

Med venlig hilsen

Iben Tybjerg Schacke
Europaudvalgets Sekretariat

REFERAT

AF 13. EUROPAUDVALGSMØDE

Mødedato: Onsdag den 9. december 2009

Tidspunkt: kl. 10.45

Sted: Vær. 2-133

Dagsorden

Den 8. december 2009

1. Forelæggelse af møde i Det Europæiske Råd den 10.-11. december 2009
 - Det Europæiske Råd 10-11/12-09 – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden)
 - Det Europæiske Råd 10-11/12-09 – bilag 3 (udkast til konklusioner vedr. økonomiske og finansielle spørgsmål)
 - Det Europæiske Råd 10-11/12-09 – bilag 4 (Hyrdebrev af 7/12-09)
 - Det Europæiske Råd 10-11/12-09 – bilag 5 (revideret udkast til konklusioner)

- L 2. Eventuelt

Anvendte forkortelser:

FF =Forventet forhandlingsoplæg

FO =Forhandlingsoplæg

FL =Forventet lukket behandling

L =Lukket behandling

REFERAT

AF 13. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Onsdag den 9. december 2009

Tidspunkt: Kl. 10.45

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Kim Andersen (V), Erling Bonnesen (V), Henrik Høegh (V) næstformand, Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Jeppe Kofod (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Lone Dybkjær (RV), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Statsminister Lars Løkke Rasmussen

Punkt 1. Forelæggelse af møde i Det Europæiske Råd den 10.-11. december 2009

Det Europæiske Råd 10-11/12-09 – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden)

Det Europæiske Råd 10-11/12-09 – bilag 3 (udkast til konklusioner vedr. økonomiske og finansielle spørgsmål)

Det Europæiske Råd 10-11/12-09 – bilag 4 (Hyrdebrev af 7/12-09)

Det Europæiske Råd 10-11/12-09 – bilag 5 (revideret udkast til konklusioner)

Statsministeren: I morgen og på fredag er der møde i Det Europæiske Råd i Bruxelles. Der er i særlig grad to emner, som vil være i centrum for mødet. Det første er klima, og det andet er – "the never ending story", havde jeg nær sagt – EU's økonomiske udfordringer.

For at tage det første først, kan man sige, at dette EU-topmøde jo finder sted på et tidspunkt, hvor vi er midt i COP15-konferencen, der blev skudt i gang ude i Bella Center i mandags. På et tidspunkt i forhandlingsforløbet, hvor det trækker det op til, at forhandlingerne overgår fra embedsmandsdrøftelser til drøftelser på politisk niveau. Her omkring weekenden på miljøministerniveau og lidt senere på stats- og regeringschefsniveau. Derfor er mødet i Bruxelles i morgen og i overmorgen en oplagt mulighed for at gøre status på forhandlingerne og drøfte EU's position og taktik frem mod slutspillet i København i næste uge.

Det svenske formandskab lægger op til, at EU på topmødet annoncerer et konkret beløb i såkaldt opstartfinansiering for perioden 2010-2012. Der blev jo på det sidste topmøde estimeret et beløb, som på mange måder matcher det beløb, der indgår i den sluterklæring, der blev formuleret på Commonwealth-mødet. Formålet med at konkretisere EU's andel er at sikre, at der allerede umiddelbart efter indgåelse af en global klimaaftale i næste uge er midler til at bistå de fattigste og mest udsatte udviklingslande med kapacitetsopbygning, således at de kan tilpasse sig klimaforandringerne og på sigt også deltage aktivt i bekæmpelsen heraf. Beløbet vil være sammensat af bidrag fra de enkelte medlemslande – det var den proces, der blev aftalt på det sidste topmø-

de – og fra dansk side har vi meddelt formandskabet, at vi vil bidrage med 1,2 mia. kr. i opstartfinansiering som en del af EU's samlede bidrag.

Formandskabet lægger desuden op til, at topmødet bekræfter, at EU er parat til at påtage sig et 30 pct.'s reduktionsmål i 2020 sammenlignet med 1990 – forudsat at andre ilande forpligter sig til sammenlignelige reduktioner, og at udviklingslandene bidrager på passende vis. Der lægges fra formandskabets side ikke op til, at man på topmødet beslutter, hvorvidt kriterierne for at bevæge sig fra de 20 til de 30 pct. er opfyldt. Baggrunden er, at formandskabet ønsker at kunne gøre brug af EU's betingede tilbud om at flytte sig fra 20 til 30 pct. helt frem til slutfasen i København. EU skal sikre sig størst mulige indrømmelser fra andre lande.

Det er sådan set en tilgang, som vi bakker op om. Jeg tror, det er rigtigt, at EU nu udmelder et helt konkret beløb i opstartfinansiering. Det viser, at der er handling bag ordene. Der er ingen tvivl om, at netop dette spørgsmål om opstartfinansiering er en helt afgørende forudsætning for at få de fattigste udviklingslande med om bord i en aftale i næste uge. Jeg er også enig i, at det er fornuftigt at fastholde det betingede tilbud om at flytte sig fra 20 til 30 pct. helt frem til målstregen i næste uge for at etablere det stærkest mulige pres på andre, globale nøglelande for at øge deres udmeldinger. Samtidig sikrer vi, at lande, der som EU har udmeldt betingede reduktionsmål – det gælder f.eks. Japan og Australien – fastholder deres udmeldinger.

Beslutningen om, hvorvidt EU skal bevæge sig fra 20 til 30 pct., ventes derfor først at blive truffet til allersidst i de globale forhandlinger og vil foregå i lyset af, hvad andre nøglespillere bringer til bords. Rent praktisk vil det også være sådan, at alle EU's stats- og regeringsledere er til stede i København i næste uge. Det vil sige, at beslutningskraften er til stede i København.

På topmødet vil vi også gøre status for den økonomiske situation. Verdensøkonomien er jo fortsat præget af den finansielle og økonomiske krise. Der er visse positive indikatorer, men vi er stadig langt fra et rigtigt opsving. Forventningen er, at topmødet i forhold til dette vil fokusere på tre spørgsmål:

For det første vigtigheden af at de massive finanspolitiske lempelser, som de fleste lande har iværksat for at imødegå krisen, nu følges op af exitstrategier. Der bør i den forbindelse tages udgangspunkt i det enkelte lands situation og behov.

For det andet arbejdet med at styrke de finansielle reguleringer, som vi jo har drøftet i flere omgange her. Jeg forventer, at topmødet vil sende et signal om vigtigheden af fortsat fremdrift i arbejdet med at vedtage og gennemføre nye EU-regler vedrørende bl.a. finansielle tilsyn, kapitalkrav, aflønning i den finansielle sektor og alternative investeringsfonde, kapital- og hedgefonde f.eks. I den forbindelse forventer jeg, at der vil være bred opbakning til det kompromis om finanstillingspakken, som blev forhandlet på plads i Økofin den 2. december.

For det tredje ønsker formandskabet en drøftelse af de overordnede pejlemærker for EU's 2020-strategi for vækst og beskæftigelse. Altså den strategi

der skal afløse Lissabonstrategien efter 2010. Formandskabet lægger op til, at strategien skal fokusere på følgende hovedemner: Bæredygtige offentlige finanser med fortsat fokus på den sociale velfærd. Effektive arbejdsmarkeder, der inkluderer alle. Styrkelse af det indre marked med fortsat fokus på frihandel. Grøn vækst og et innovativt erhvervsklima som fremme af en vidensbase-ret økonomi med fokus på forskning og innovation. Substantielle beslutninger vedrørende strategien ventes dog først at blive truffet under det næstfølgende formandskab, altså det spanske formandskab, i første halvår 2010.

Vi er fra dansk side helt enige i, at holdbare offentlige finanser, styrket finansiel regulering og langsigtet vækst og beskæftigelse udgør EU's vigtigste aktuelle udfordringer. I den forbindelse lægger regeringen særlig vægt på, at grøn vækst får en fremtrædende placering i den nye 2020-strategi.

Endelig er det muligt, at der på topmødet vil blive taget de første formelle skridt til at indkalde til en regeringskonference, der har til formål at gennemføre en særlig overgangsordning vedrørende sammensætningen af Europa-Parlamentet for den resterende del af den nuværende valgperiode. Der er tale om opfyldelse af et løfte, der blev givet på Det Europæiske Råds møde i december sidste år, og som nu skal indfries gennem regeringskonferencen. Formålet er at tilgodese de lande, der i første omgang "gik glip" af pladser i Europa-Parlamentet, fordi parlamentsvalget blev afholdt på baggrund af Nice-traktaten. Der er en række lande, der med den nye traktat står til at have et større antal parlamentsmedlemmer. Jeg skal i det hele vedrørende dette spørgsmål henvise til den skriftlige orientering, som udenrigsministeren har givet til udvalget den 8. december, altså i går.

Det er, hvad jeg kan sige til en start om topmødet torsdag-fredag.

Anne Grete Holmsgaard henviste til det papir, der har cirkuleret i længere tid, og spurgte, om det er korrekt, at det stammer fra Statsministeriet, og om det har været brugt til de forberedende møder, statsministeren har holdt med en række store spillere. Hun hæftede sig ved, at i det papir, som The Guardian har offentliggjort i går, er Kyoto skrevet helt ud. Det har vakt berettiget vrede hos ulandene.

Med hensyn til pengene sagde statsministeren, at Danmark vil bidrage med 1,2 mia. kr. i opstatsfinansiering. Hun pegede på, at på topmødet i oktober blev det vedtaget, at finansieringen ikke må undergrave ulandsbistanden, og vi har hele tiden talt om nye og additionelle midler. Hun havde imidlertid forstået på de kommentarer, der havde været, at de 1,2 mia. kr. i virkeligheden er penge, der ligger i den nuværende ulandsbistand, men som er blevet til overs, fordi bruttonationalproduktet er faldet.

Per Clausen havde en klar forventning om, at statsministeren ville dementere påstanden om, at de 1,2 mia. kr. stammer fra ulandshjælpen, for ellers giver det, regeringen har sagt indtil nu om, at der skal være tale om nye og additionelle midler, ingen mening.

Med hensyn til hvem der skal administrere fonden, havde han forstået, at det indtil nu havde været EU's synspunkt, at man gerne ville have lidt snor i det og ikke var meget for at overlade det til FN-systemet, hvilket ulandene til gengæld ønsker. Hvad er regeringens synspunkter herpå på nuværende tidspunkt?

Per Clausen pegede på, at den franske regering var kommet med et forslag om en tobinskat – altså en skat på internationale finansielle transaktioner – og spurgte, om det indgår i statsministerens overvejelser at støtte denne idé fra en borgerlig regering.

Han kunne forstå, at statsministeren mener, det er rigtigt, at EU satser på grøn vækst, og spurgte, hvordan det hænger sammen med "flugten til Amerika" for så vidt angår den danske vindmøllebranche.

Lone Dybkjær ville også gerne vide, hvad der var op og ned med hensyn til det papir, som var lækket til The Guardian, og som udviklingslandene hidsede sig op over.

Hun betegnede de 1,2 mia. kr., som statsministeren siger at man vil yde i nye og additionelle midler, som oplagt fifleri. På grund af krisen falder bruttonationalproduktet, og samtidig falder den reelle bistand målt i kroner, mens man opretholder procentsatsen, og så kan man overføre pengene til klimabistand. Hun var udmærket godt klar over, at vi ligger i den gode ende, selv om regeringen har skåret i bistanden, men det er ikke rart at se på, hvad der foregår her.

Hun spurgte, om statsministeren troede, at tobinskatte ville indgå i diskussionerne på topmødet som en finansieringsmulighed.

Selv om statsministeren ikke nævnte Stockholm-programmet, er det på dagsordenen for Det Europæiske Råd og ventes vel vedtaget. Hun ville gerne høre statsministerens kommentarer til det.

Jeppe Kofod undrede sig også over, at man kunne kalde de 1,2 mia. kr., som Danmark vil yde, for nye og additionelle midler. Han mente, det var katastrofalt for Danmarks og EU's troværdighed. Han syntes, topmødet var en glimrende lejlighed til at slå fast, hvad der menes med nye og additionelle midler, sådan at der kan være en vis troværdighed tilbage i forhold til ulandene. Han henviste til, at udviklingsministeren gentagne gange har sagt, at Danmark vil fastholde bistanden i kroner og ører i 2009 og 2010, på trods af at BNP falder. Men nu får vi pludselig at vide, at 1,2 mia. kr. over tre år går til klimapuljen. Han syntes, det giver regeringen et troværdighedsproblem, og det spiller negativt ind på klimatopmødet. Samtidig har man i forbindelse med finansloven sagt, at man vil lade bistandsprocenten stige, men det, man nu har gjort, er i fuldstændig modstrid hermed.

Det franske forslag om en skat på internationale finansielle overførsler kan generere en masse midler til fattigdomsbekæmpelse og klimaindsats. Derfor spurgte han, om det er noget, den danske regering støtter.

Statsministeren gjorde indledningsvis opmærksom på, at samrådet drejer sig om EU-topmødet – ikke om klimakonferencen i Bella Center – men han ville være fleksibel og svare på spørgsmålene.

Statsministeren slog vedrørende opstartfinansieringen fast, at vi har haft det synspunkt hele vejen igennem, at der skal være tale om additionalitet, og det er der også. I det finanslovsforslag, regeringen har lagt frem, er der afsat en klimapulje på 300 mio. kr., 400 mio. kr. og 500 mio. kr. til klimaindsats i oversigtsårene, og vi går fra 0.82 pct. af bruttonationalproduktet til 0,83 pct. af bruttonationalproduktet. Så der er tale om et reelt voksende bidrag. Statsministeren mindede i den forbindelse om, at vi ligger signifikant over den internationale målsætning på 0,7 pct. af BNI, som blev formuleret i 1990-erne, og at der kun er fire lande, der lever op til denne målsætning. Statsministeren mente ikke, det skulle komme regeringen til skade, at den forlods i finanslovsforslaget havde peget på, at det ville være klogt at afsætte penge til en international klimapulje.

I relation til spørgsmålene om det papir, der cirkulerede under COP15-mødet, sagde statsministeren, at Danmark ikke har fremlagt et forslag til en aftale. Der florerer rimeligvis mange papirer, men vi har ikke fremlagt noget forslag til en aftale. Vi har konsulteret et hav af lande hele vejen rundt, og det gør vi fortsat. Vi har været opmærksomme på, at der skal være tale om en balance, og derfor har vi også etableret kontakt med lande som Sydafrika og Bangladesh. Ved den Commonwealthkonference, statsministeren havde lejlighed til at deltage i i Trinidad, havde han bl.a. konsulteret de små østater.

Sagsgangen er nu den, at på lørdag gør man status over, hvad der er sket i Bella Center, og derefter vil vi fra dansk side overveje, om vi skal tage større styring af forhandlingerne. Hvis klimaforhandlerne ikke leverer en tekst til de afsluttende forhandlinger på mandag, så vil det være naturligt, at Danmark som formandskab gør det. På det tidspunkt vil man kunne vurdere, hvad vi spiller ud med. Vi har ikke spillet ud med noget for nærværende.

Med hensyn til den lange finansiering blev der på det seneste rådsmøde sat beløb på, men det var et beløb med elastik i, fordi der er variation i vurderingen af, hvor meget finansiering der kan drages ind fra den private sektor.

Statsministeren havde noteret sig ideen om en tobinskat, men han troede, den ville have svært ved at få megen luft under vingerne.

Det er rigtigt, som Lone Dybkjær gør opmærksom på, at Stockholm-programmet også er et tema for mødet. Statsministeren syntes, det så meget fornuftigt ud. Det er et politisk dokument, der udstikker målsætningen inden for retlige og indre anliggender i de kommende 5 år, og som efterfølgende skal udmøntes i retsakter efter sædvanlig procedure. Statsministeren tilføjede, at vi selvfølgelig har den udfordring, at vi på grund af vores undtagelse på retsområdet ikke kan deltage i vedtagelsen af de konkrete forslag, men vi kan dog på mellemstatsligt grundlag koble os på de forslag, der relaterer sig til Schengensamarbejdet. Når statsministeren kiggede på Stockholm-programmet, som det ligger nu, syntes han, det var et godt grundlag for den videre

udvikling af samarbejdet om retlige og indre anliggender, idet det afspejler en udmærket balance mellem de to forskellige hensyn, der gør sig gældende. Set med danske øjne er vi særligt tilfredse med, at det klart fokuserer på bekæmpelse af ulovlig indvandring, ligesom det er meget positivt at lægge op til, at der skal ske en løbende overvågning af potentielt misbrug og omgåelse af reglerne om fri bevægelighed i henhold til opholdsdirektivet. Dette har været en dansk prioritet efter Metockdommen.

Næstformanden var glad for, at statsministeren også havde talt om COP15, som optager mange af udvalgets medlemmer.

Anne Grete Holmsgaard syntes ikke, det går ud over rammerne af Det Europæiske Råd at beskæftige sig med klimakonferencen, idet den er på dagsordenen for mødet i Det Europæiske Råd, som skal diskutere status for klimaforhandlingerne og EU's rolle samt den fremtidige finansiering fra EU. Hun kunne absolut ikke få det, statsministeren siger om, at de 1,2 mia. kr. er reelt nye penge, til at harmonere med, at bistanden går ned i kroner og ører. Derfor spurgte hun, om der i 2010 som minimum ville være det samme antal kroner i faste priser som i 2009. Hun ville også gerne vide, om der oven i det vil komme en stigning i udviklingsbistanden til klimafinansiering, sådan som regeringen skriver i regeringsgrundlaget. Ellers syntes hun, regeringen snyder på vægten.

Når statsministeren siger, at der florerer forskellige papirer, ville hun gerne vide, om det papir, der blev lækket i The Guardian i går, er udarbejdet i det danske statsministerium. Hun spurgte videre, om statsministeren vil tage afstand fra det, fordi det ikke indeholder noget om, at Kyoto skal fortsætte, og fordi deadline for, hvornår der skal foreligge en juridisk aftale, er meget åben. Hun ville gerne vide, om det i virkeligheden var det papir, som statsministeren brugte som grundlag for konsultationerne på mødet i Trinidad.

I relation til det franske forslag om en tobinskat var hun klar over, at Danmark hidtil har talt imod en sådan idé. Men det kunne måske være en god idé, når Danmark hele tiden har sagt, at vi skal have forudsigelige kilder til finansiering af klimaindsatsen.

Jeppe Kofod pegede på, at de midler på finanslovsforslaget, statsministeren taler om, har stået der i lang tid, så det er ikke nye midler. Og de står som en del af udviklingsbistanden. Derfor spurgte han, hvad statsministeren mener med, at der skal være tale om additionalitet. Han mente, det ville være et tilidsskabende skridt i forhold til ulandene, hvis topmødet definerede, hvornår der var tale om nye og additionelle midler. Ulandene er med rette bekymrede for, at man i realiteten underminerer de forpligtelser, man har påtaget sig, og de løfter, man har givet.

Det franske forslag om en tobinskat er en idé, som topmødet kan gøre til EU-politik, hvis man vil. Vil Danmark støtte det, hvis det kommer op på topmødet?

Per Clausen sagde, at da regeringen tidligere har tilkendegivet, at den ville opretholde udviklingshjælpen på det samme kronebeløb, uanset at BNI faldt, kan det vel ikke være nye midler.

Han havde forståelse for, at statsministeren taler med mange forskellige lande, men med hensyn til det papir, der nu cirkulerer, bad han statsministeren bekræfte, at det umuligt kan stamme fra Statsministeriet, fordi det på en række områder er imod den danske politik. Det må være et ondsindet rygte, at det stammer fra Statsministeriet.

Per Clausen forstod, at det hidtil havde været den danske regerings holdning, at vi skulle finde varige kilder til finansiering af klimaindsatsen, og her kunne tobinskatten være en fornuftig idé.

Lone Dybkjær ville gerne have præciseret, om vi talte om kronebeløb eller procenter af BNI, for hvis vi fastholder procenten, og BNI går ned, så falder udviklingshjælpen i kroner. Derfor er det en manipulation at kalde det nye midler.

Stockholm-programmet er også på dagsordenen, selv om det ikke er det, statsministeren har haft fokus på, fordi regeringen ikke mener, der skal være en folkeafstemning om forbeholdene. I anledning af det, statsministeren sagde om, at han var glad for, at Stockholm-programmet taler om, at man skal undgå misbrug, pegede Lone Dybkjær på, at det står klart i opholdsdirektivet. Hun tilføjede, at hun godt forstod, hvorfor han sagde det, nemlig af hensyn til Dansk Folkeparti.

Danmark har officielt altid afvist tobinskatten. Men har udviklingen på de finansielle markeder ikke gjort, at den kunne være en idé til finansiering af klimaindsatsen, når de andre finansieringskilder er pressede? Hun mente ikke, en beskeden tobinskat ville forhindre spekulation, og hvis den endelig marginalt skulle forhindre spekulation, gjorde det måske ikke så meget.

Statsministeren pegede på, at den internationale målsætning vedrørende udviklingsbistanden er udtrykt som en procentdel af BNI, nemlig 0,7 pct. af BNI. Det er det, vi styrer efter, og det er i øvrigt også det, vi har reguleret efter historisk over årene. Han opfordrede oppositionen til at være lidt konsistente i argumentationen, idet han henviste til, at i tider med stigende BNI har man også brugt procenten af BNI og sat udviklingsbistanden op i kroner. Han mente, oppositionen ville have kritiseret regeringen, hvis den i de situationer blot havde sat beløbet op i kroner, men ladet procenten falde.

Statsministeren ville ikke gå yderligere ind i debatten om papiret, men ville holde sig til de papirer, som regeringen på et tidspunkt måtte lægge frem. Han kunne ikke forholde sig til alle mulige arbejdsrapporter, der måtte florere.

Statsministeren sagde, at han ikke havde nogen forventning om, at tobinskatten ville komme til substansdrøftelse på topmødet. Den har været nævnt i medierne, men ikke været fremme på forhandlingsbordet. Han tilføjede, at det nok er fordi, der er både tekniske og politiske komplikationer. Det helt afgørende er, at den skal være global, hvis den ikke skal ødelægge konkurrencen mellem de finansielle markeder. Under alle omstændigheder er det ikke en finansieringskilde, der vil blive konkretiseret på det stadium, vi befinder os på i forhandlingerne.

Per Clausen gik ud fra, at når der kommer et papir fra Danmark, kan man genfinde det, der hele tiden har været den danske position. Han undrede sig over, at embedsmændene tilsyneladende i forhandlingsforløbet har forhandlet helt uafhængigt af, hvad regeringen mener.

Med hensyn til udviklingsbistanden havde det indtil dagen før været regeringens position, at den tappert havde modstået Dansk Folkepartis pres, men stået fast på, at kronebeløbet skulle fastholdes på trods af et faldende BNI.

Anne Grete Holmsgaard gentog sit spørgsmål om udviklingen fra 2009 til 2010 i faste kroner.

Når statsministeren siger, han ikke vil gå ind i en polemik om papiret, måtte hun gøre opmærksom på, at det indgår i forhandlingerne i Bella Center, og at G77-gruppen holdt pressemøde om det i går. Som forhandlingsleder må statsministeren forholde sig til det, enten ved at give det medløb eller ved at tale imod det og sige, at Danmark står fast på, at Kyoto er en vigtig del af den aftale.

Jeppe Kofod mente, det var lidt uklart, hvad statsministeren definerede som additionelle midler, men som han forstod svaret, var det alt over 0,7 pct.

Han gentog sin argumentation vedrørende udviklingsbistanden og betegnede regeringens udspil som løftebrud.

Lone Dybkjær forstod, at statsministeren ville bruge den terminologi, at der var tale om nye og additionelle midler, selv om kronebeløbet ikke steg.

Statsministeren mente ikke, Jeppe Kofod havde forstået hans svar. Til gengæld forstod han ikke Jeppe Kofods spørgsmål. Når vi bruger flere midler til klimaindsats i udviklingslandene, bliver det jo ifølge de internationalt anerkendte måde at opgøre det på regnet som ulandsbistand. Det afgørende er, at vi har haft et historisk niveau, der hedder 0,82 pct. af BNI, og nu går vi op til 0,83 pct. af BNI. Forhøjelsen svarer til 300 mio. kr. for 2010. Hvordan det endelige beløb bliver, vil i øvrigt afhænge af udviklingen i BNI.

Statsministeren introducerede ikke en fortolkning, der gik på, at alt over 0,7 pct. er additionelt. I øvrigt gjorde han opmærksom på, at hvis det var en international standard, så ville det vare mange år, før de fleste lande overhovedet ville yde nogen klimaindsats, idet de ligger langt under de 0,7 pct. Additionelle midler må handle om, at man kommer med flere penge i forhold til udgangspunktet, og det er 0,82 pct. af BNI for Danmarks vedkommende.

Statsministeren ville ikke sidde og foregribe, hvilken position regeringen vil fremlægge på et senere tidspunkt i forhandlingerne. Han blev dog nødt til at gøre opmærksom på, at én ting er de danske positioner, men når han som formand for COP15 skal fremlægge et papir, må han tage hensyn til, hvad konferencens lande mener. Det er nok naivt at forestille sig, at alle 191 lande vil sige: "Hvor har Danmark ret i enhver detalje." Han ville fremlægge et papir i lyset af de drøftelser, der havde været, med henblik på at få et ambitiøst resultat.

Jeppe Kofod sagde, at hans bekymring var, at vi fra Danmarks side sendte nogle forkerte signaler til ulandene. Han købte ikke statsministerens forklaring om midlerne på finansloven. I øvrigt gentog han sin argumentation, men erkendte, at han ikke kunne blive enig med statsministeren om det. I bemærkningerne til finanslovsforslaget står der, at man vil give en stigende andel af BNI i udviklingsbistand. Der står ikke noget om, at pengene skal bruges til klima. Det er noget, statsministeren nu har fundet på.

Per Clausen spurgte, om statsministeren kunne bekræfte, at regeringen er faldet i sig eget spin. Man ville godt fortælle, at man selvfølgelig ville bevare ulandshjælpen på samme beløb som tidligere og fremstå lidt heroisk over for Dansk Folkeparti, men nu har man ændret holdning og vil alligevel beskrive det, som om det er nye penge.

Anne Grete Holmsgaard ville gerne vide, om statsministeren ikke mente, det ville styrke Danmarks forhandlingsposition, hvis han kunne gå ud og sige: Vi sikrer, at intet af det, vi giver som opstartfinansiering, bliver taget af de kroner og ører, der er afsat til dansk bistandspolitik, og at det stadig væk er Danmarks holdning, at Kyoto spiller en vigtig rolle i en aftale.

Statsministeren henviste igen til, at regeringen i august måned havde lagt et finanslovsforslag frem, hvor man helt åbent havde gjort rede for, at der var afsat en klimahjælp på 300 mio. kr., 400 mio. kr. og 500 mio. kr. Det mente han var rettidig omhu. Hvis man nu siger, at det kun er penge derudover, der er nye og additionelle midler, så bliver det meget svært at have med at gøre. Det ville være en bizar situation, hvis de penge, man finder til klimaindsats, har tabt deres værdi, i samme splitsekund man har nævnt dem. Vi styrer vores ulandsbistand som en procent af BNI, og vi arbejder i øvrigt på at få væksten tilbage i dette samfund, og hvis det lykkes, vil det føre til, at beløbet til ulandsbistand vokser. Der står i regeringsgrundlaget, at vi har en ambition om over tid at øge vores bistand, men der står ikke noget i regeringsgrundlaget om, i hvilken takt det skal ske, eller at der er nogen automatik i, at det skal ske fra finansår til finansår. Det er en langsigtet målsætning. Når vi kommer med nye, additionelle klimapenge, tælles de med i ulandsbistanden – i Danmark og i alle mulige andre lande. Statsministeren tilføjede, at næste år kommer bistanden til at udgøre 0,83 pct. af BNI mod 0,8 pct., da regeringen startede efter sidste folketingsvalg.

I svaret til Anne Grete Holmsgaard sagde statsministeren, at han mente, den bedste varetagelse af vores værtskab for COP15 vil være, at vi nu iagttager det forhandlingsflow, der er i Bella Center frem til weekenden, hvor der skal gøres status, og afhængig af hvad det har bragt, kan det meget vel være oportunt, at vi lægger en tekst frem for at give forhandlingerne yderligere energi og fokus. Han mente ikke, det ville være fremmede for processen at komme med alle mulige forhåndstillkendelser. Når vi har fremsat et forslag, starter øjeniveausegmentet tirsdag, men de facto starter det allerede i weekenden, hvor COP15-ministeren vil indkalde til uformelle drøftelser. Vi har en forventning om, at topmødesegmentet rykkes frem, fordi en række af de 110 forelø-

bigt tilmeldte stats- og regeringschefer har anmeldt, at de kommer før, så det tegner til, at det måske allerede bliver onsdag i næste uge, at der er så mange stats- og regeringschefer til stede i Bella Center, at det vil være naturligt, at statsministeren selv påtager sig opgaven med at stå i spisen for det videre forløb.

Der vil altså være rige muligheder for at få et indblik i, hvad det er, vi lægger frem, men først på det tidspunkt hvor vi lægger noget frem.

Næstformanden sluttede mødet med at ønske statsministeren god tur til Bruxelles og ønskede held og lykke med forhandlingerne i Bella Center i næste uge.